

rådets opfattelse ikke bør opkræves afgift ved indførsel til registrerede virksomheder. Subsidiært bør der gives en rimelig betalingsfrist for afgiften af indførte varer.

Man skal herom henvise til besvarelsen af spørgsmål 65.

Ad § 37, stk. 2.

Virksomheder, der benytter betalingsmetoden, skal ifølge § 37, stk. 2, foretage en opgørelse over udestående fordringer på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Opgørelsen skal indsendes til toldvæsenet inden 8 dage efter lovens ikrafttræden. Fællesraadet anmoder om, at fristen må blive forlænget til f. eks. 4 uger.

Hertil skal bemærkes, at man kan tiltræde en forlængelse af fristen, jfr. i øvrigt besvarelsen af spørgsmål 75.

Virksomheder, der sælger på kredit, vil efter tidspunktet for lovens ikrafttræden modtage betalinger for leverancer, der har fundet sted for dette tidspunkt. Disse betalinger skal ikke medregnes til den afgiftspligtige omsætning i virksomheder, der opgr afgiftstilsvaret efter betalingsmetoden.

Fællesraadet anfører, at det vil være en betydelig regnskabsmæssig belastning for en virksomhed at anvende dobbeltregnskab for debitorer, der hidrører fra henholdsvis før og efter lovens ikrafttræden. Det foreslås derfor, at virksomhederne får adgang til at modregne de ved lovens ikrafttræden udestående fordringer ved den første afgifts-afregning.

Hertil bemærkes, at Fællesraadets forslag — såfremt der er tale om en længere kreditgivning end 3 måneder — vil betyde, at virksomhedens første afgiftsindbetaling bliver for lille, til gengæld bliver indbetalingen tilsvarende for stor i den senere periode, hvori fordringen indgår. Virksomheden vil altså få en kreditmæssig fordel.

Hertil kommer, at den af Fællesraadet foreslåede ordning ville indebære, at afgiftstilsvaret for leverancer efter lovens ikrafttræden ville blive reduceret med $\frac{1}{11}$ af de fordringer vedrørende leverancer før lovens ikrafttræden, som viser sig at være uerholdelige.

Man kunne derimod imødekomme Fællesraadets anmodning om at undgå dobbeltregnskab ved at tillade, at der i den afgifts-

pligtige omsætning for hver af de første perioder efter lovens ikrafttræden blev fra- draget det beløb, hvormed de udestående fordringer ifølge den ved lovens ikrafttræden foretagne opgørelse var reduceret i periodens løb. Dette kræver ingen ændring af lovforslaget.

Ad § 38, stk. 1.

Fællesraadet anmoder om, at der i tilfælde af en nedsættelse af punktafgifterne i forbindelse med merværdiafgiftens gennemførelse må blive givet detailhandlerne afgiftsrefusion for lagre af punktbeskattede varer på linje med den i § 38, stk. 1, foreslåede refusion af betalt engrosoms.

Såfremt punktafgifterne nedsættes i forbindelse med gennemførelsen af merværdiafgiften, vil det formentlig være mest konsekvent at fastsætte refusionsbestemmelser som ønsket af Fællesraadet.

Ad § 38, stk. 4.

Fællesraadet protesterer mod bestemmelsen om, at refusionen af detailhandelens investering i engrosafgiften først ydes over 4 kvartaler. Såfremt bestemmelsen ikke ændres, anmoder Fællesraadet om, at der ydes rente af godtgørelsesbeløbene.

Man skal hertil bemærke, at afgiftsrefusionen, der vil udgøre et beløb af en størrelsesorden på ca. 600 mill. kr., er foreslået udbetalt ratevis af finanspolitiske grunde.

Opmærksomheden henledes i øvrigt i denne forbindelse på, at den foreslåede merværdiafgift i sig selv vil indebære en forøgelse af likviditeten i detailhandelen, idet butikssalg hovedsagelig sker mod kontant betaling eller mod kortere kredit, medens detailhandelen selv almindeligvis har en længere kredit hos sine leverandører. Den ratevise tilbagebetaling af engrosomsen betyder altså ikke, at detailhandelens likviditet forringes; men at likviditetsforbedringen indtræder gradvis i løbet af 5 kvartaler efter merværdiafgiftens ikrafttræden.

Fællesraadet henstiller endelig, at der indføjes en bestemmelse i lovforslaget om, at en virksomheds salgspris ved enhver prisangivelse, herunder også banderolepri-